

سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ ١٠٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
وَالْعَادِيَّاتِ ضَبْحًا
﴿١﴾

هست قسم بر اسب‌های سخت‌کوش که نفس برمی‌کشند پُر از خروش
فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا
﴿٢﴾

هم قسم، بر آن قدم‌های شدید که ز سُم آتش بگردیده پدید
فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا
﴿٣﴾

چون به دشمن تاختند اندر پگاه کرده غارت، دشمنان در سیرِ راه
فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا
﴿٤﴾

برفکندند بس غبار از کافران زیر و رو بنموده از خُرد و کلان
فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

﴿٥﴾

در میان آورده جمع دشمنان تنگ نمودند حلقه‌ی محصورشان
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

﴿٦﴾

هست انسان سوی ربّش ناسپاس این‌چنین باشند بعضاً خلق و ناس
وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

﴿٧﴾

بر چنین امری بگردد خود گواه او بود شاهد به پیشگاه اله
وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

﴿٨﴾

آدمی باشد اسیر از بهر مال حُبّ دنیا دارد او اندر خیال
أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

﴿٩﴾

او نمی‌داند که برخیزد ز گور؟ بر حساب و بر کتاب آید حضور؟
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

﴿١٠﴾

وانچه اندر دل نگهداشته نهان می‌شود آن آشکارا و عیان
إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

اندر آن روزی که هست یومِ کبیر ربّشان باشد بر ایشان بس خبیر